

تداوم هوای آلوده در تهران

شرکت کنترل کیفیت هوای تهران اعلام کرد که در حال حاضر کیفیت هوای تهران با شاخص ۱۱۴ در وضعیت نارنجی و آلوده برای گروه‌های حساس قرار دارد. همچنین طی ۲۴ ساعت گذشته میانگین شاخص کیفیت هوا بر روی عدد ۱۱۲ و در وضعیت نارنجی و آلوده برای گروه‌های حساس قرار داشت.

حمله به ۵ نیروی یگان حفاظت منابع طبیعی در ماه ۵

به گفته فرمانده یگان حفاظت سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور در پنج ماهه اول امسال، پنج نفر از نیروهای این یگان که پاسداران طبیعت کشورند هدف حمله با سلاح‌های گرم و یاسد قرار گرفتند. سرهنگ مجید زکریایی در سفر به استان سمنان اظهار کرد: فرهنگ سازی برای صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست، باید از دوران کودکی آغاز شود و مسئولان موظف‌اند با جدیت و قاطعیت در برابر تخریب منابع طبیعی بایستند. وی با اشاره به دستورالعمل شورای حفظ حقوق بیت‌المال افزود: این شورا پیوسته جلساتی تشکیل و مسائل منابع طبیعی را رصد می‌کند تا در صورت هرگونه تعرض به محیط زیست، با متخلفین برخورد کند. وی گفت: استان‌های کشور این روزها صحنه مقابله ی بین محافظان منابع طبیعی و متجاوزانی ست که در پوشش وقف، قاچاق یا برداشت غیرمجاز، به عرصه‌های جنگلی و مرعی دست‌اندازی می‌کنند. فرمانده یگان حفاظت سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور گفت: در پنج ماه نخست امسال پنج نفر از ماموران یگان حفاظت ازسوی شکارچیان غیرمجاز هدف حمله باسلاح سرد و گرم قرار گرفتند که این موضوع نگرانی‌ها درباره امنیت نیروهای یگان حفاظت منابع طبیعی را افزایش داده است. سرهنگ زکریایی ادامه داد: در پنج ماه اول امسال بیش از ۱۲ هزار و ۹۵۰ پرونده قضائی در زمینه جرایم مرتبط با منابع طبیعی تشکیل شده است. این پرونده‌ها شامل تخریب و تصرف اراضی، قاچاق چوب، قطع غیرمجاز درختان و فعالیت غیرقانونی کوره‌های زغال می‌شود.

پاسخ به ادعای خروج بدون رعایت استاندارد پلاسماز کشور

رئیس سازمان غذا و دارو درباره یک ادعا مبنی بر خروج پلاسما از کشور بدون رعایت استانداردها و بدون تضمین بازگشت داروهای مشتق از پلاسماتوضیح داد. دکتر محمد مهدی پیرصالحی در گفت‌وگو با ایسنا درباره اظهارات یک از نمایندگان اسبق مجلس در فضای مجازی مبنی بر «خروج میزانی از پلاسما از کشور بدون رعایت استانداردها و بدون تضمین بازگشت داروهای مشتق از پلاسما»، گفت: این موضوع بد منتقل شده است. در حوزه خونگیری و جمع آوری پلاسما سازمان انتقال خون از کیسه‌هایی استفاده می‌کند که یک لوله اضافی دارند که آزمایشی به نام «نت» را انجام می‌دهد. در تعدادی از کیسه‌هایی که از قبل در سازمان انتقال خون موجود بوده و خونگیری با آنهاانجام شده، با توجه به شرایطی که آن موقع در واردات این کیسه‌ها وجود داشته، این لوله خونگیری وجود نداشته‌ست. وی در این باره افزود: در مورد پلاسمایی که از این خون‌ها جدای می‌شود نیز دو راه وجود داشته یا آنکه باید دور ریخته می‌شد یا آنکه صادر می‌شد که در نهایت این پلاسما مجوز صادرات گرفته‌است. پیرصالحی در این باره ادامه داد: صادرات این محصول به پالایشگاههایی نداریم؛ یعنی به کشورهایی صادر شده که آنها خودشان تقیل کرده‌اند آزمایشات را انجام دهند و در عین حال هم محصول واردات محصولی از آن کشورهاندرایم. او افزود: در عین حال مابه عنوان سازمان غذا و دارو موافق خونگیری بدون انجام آزمایش نت نیستیم و اجازه آن را هم نمی‌دهیم. اما این پلاسمای جمع‌آوری شده برای کیسه‌های قبلی بود که در سازمان انتقال خون موجود بود و صادرات آن نیز مشکلی نداشته است. رئیس سازمان غذا و دارو مجدداً تأکید کرد: سازمان غذا و دارو در ادامه کار موافق خونگیری و جمع آوری پلاسما بدون انجام آزمایش نت نیست و این موضوع را به سازمان انتقال خون اعلام کرده‌ایم البته آنها نیز به دنبال چنین کاری نیستند.

ضربه مغزی شدن پاکبان کوهدشتی

پاکبان کوهدشتی در اثر برخورد با موتورسیکلت دچار ضربه مغزی شد و هم‌اکنون در بیمارستانی در خرم‌آباد بستری است. به گزارش ایلنا، «صفی مراد یوسف‌زاده» یکی از پاکبانان شهرداری کوهدشت که حین انجام وظیفه، بر اثر برخورد با یک دستگاه موتورسیکلت در میدان کشاورز این شهر دچار ضربه مغزی شده بود، هم‌اکنون در بیمارستان شهدای عشایر خرم‌آباد تحت مراقبت‌های ویژه قرار دارد. این کارگر پاکبان در شیفت کاری خود دچار حادثه شد و ابتداء به بیمارستانی در کوهدشت منتقل شد؛ سپس او را به خرم‌آباد منتقل کردند.
ظاهرایوسف‌زاده به دلیل ضربه شدید مغزی، سطح هوشیاری پایینی دارد؛ شهردار کوهدشت در این رابطه اعلام کرده‌است: شهرداری هیچ تلاشی را برای درمان و بهبود کامل وی فریادگار نخواهد کرد و در صورت نیاز انتقال به تهران جهت ادامه درمان نیز در دستور کار قرار می‌گیرد.

پنجشنبه ۲۷ • ۰۶ • ۱۴۰۴ ۲۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۵

سال هشتم شماره ۲۲۰۳

گزارش آرمان ملی از چالش‌های کمبود پاکبان در تهران

پاکبانی؛ شغلی که متقاضی ندارد

آرمان ملی – گروه اجتماعی: با خروج پر ماجرای اتباع غیرمجاز از ایران، برخی مشاغل دچار چالش‌های جدی شدند، که از آن جمله می‌توان به افرادی که در بخش ساخت و ساز مشغول بودند، اشاره کرد. اما مهم‌ترین شغلی که با تارک اتباع از ایران، حالا سبب شده است که ظاهر تهران هم با چالشی جدی روبه‌رو باشد، شغل پاکبانی است. پاکبانی که به دلیل پرمخاطره بودن، به خصوص برای آنها که در اتوبان‌ها و شب هنگام کار می‌کنند و با خطر تصادف روبه‌رو هستند، به دلیل حقوق پایین آن و عدم امنیت شغلی، حتی با وجودی که شهرداری اعلام کرده است که فراخوان داده است، اما به نظر می‌رسد، آن گونه که باید، نتوانسته متقاضیان را جذب کند.

بانگاهی به معابر تهران و سطل زباله‌هایی که در سطح شهر مشاهده می‌کنیم، منظره چشم‌نوازی پیش روی ما وجود ندارد. اغلب سطل‌ها سرشار از زباله و برخی از کنارشان ترکیب آب و آشغال راه افتاده است و موش‌های قره‌هم این میان جولان می‌دهند، به طوری که در برخی پیاده‌روها اصلا عابران جرات ندارند که از کنار این موش‌ها عبور کنند.

موش‌های تهران که ابتدا گربه‌ها را کنار زدند، حالا دیگر از سطح داخل جوی‌ها هم فراتر آمده‌اند و برخی در پیاده‌روها نیز رفت و آمد می‌کنند. کسی هم کاری به کار آنها ندارد. گاه هم هشدار داده می‌شود که جمعیت موش‌های تهران زیاد است و خطر انتقال بیماری و آلودگی مطرح می‌شود، اما باز نه از تعداد موش‌ها کاسته می‌شود و نه فکری به حال زباله‌های تهران می‌شود که به پناهگاه این حیوانات مودی تبدیل شده‌اند.

منظره‌ای که این روزها از شهر تهران مشاهده می‌کنیم، غیر از آسمانی پردرد و خاکستری، زمینی پر از آشغال و موش و آلودگی نیز هست. سطل‌های زباله و جوی‌ها که روزی پر از آب تازه و جاری بودند، حالا بدل به زباله دان شده‌اند که تنها بوی نامطبوع زباله و آشغال از آن سرریز می‌شود. حتی در حاشیه اتوبان‌ها هم جوی‌ها آکنده از زباله است و آب سبز بسیار

کارگران «خز» پلاستیک» حق اعتراض ندارند

نفس کشیدن در دود سنگین پلاستیک مذاب

یکی از کارگران خزر پلاستیک می‌گوید: «ما اینجا نان را به قیمت جان به دست می‌آوریم…» سفره کارگران خزر پلاستیک کوچک است. آنها حداقل بگیر هستند و دریافتی‌شان با اضافه کار حتی نمی‌تواند یک کیسه از محصولات نیازهای اساسی خانواده را تأمین کند.

یکی از کارگران می‌گوید: «ما اینجا نان را به قیمت جان به دست می‌آوریم…» سفره کارگران خزر پلاستیک کوچک است. آنها حداقل بگیر هستند و دریافتی‌شان با اضافه کار حتی نمی‌تواند حداقلی‌ترین نیازهای اساسی خانواده را تأمین کند. به همین دلیل کارگران خزر پلاستیک سال‌هاست که به دنبال اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند. آنها می‌گویند: «با وجود رای دادگاه و الزام وزارت کار، کارفرما زیر بار اجرای طبقه‌بندی نمی‌رود و دریافتی ما مانند یک کارگر ساده‌است.» کارگران، اجرای این طرح را بهترین راه برای یک بازنشسته خزر پلاستیک حقوق خود می‌دانند. یکی از آن‌ها می‌گوید: «اگر طرح طبقه‌بندی مشاغل اجرا نشود و بازنشسته شویم، مستمری‌مان از چیزی که امروز می‌گیریم هم ناچیزتر می‌شود. یک بازنشسته خزر پلاستیک برای سی سال سابقه کار در محیطی سخت و احتمالا با آسیب‌های جسمی بسیار، باید حقوق پایه دریافت کند. کجای این انصاف است؟!» کارگران در بسیاری از کارخانه‌ها حتی از داشتن تشکل‌های رسمی و قانونی محروم‌اند. در «خز پلاستیک» نیز تلاش برای رسیدن به تشکل شورای اسلامی کار، در نهایت به نتیجه‌ی دلخواه کارگران منجر نشد.
آنطور که آن‌ها می‌گویند حدود ۷۰ درصد از کارگران با پیمانکار کار می‌کنند، اما کارگران پیمانکاری در خزر پلاستیک از داشتن نماینده کارگری محروم هستند.

آنها می‌گویند تنها کارگران قرارداد مستقیم حق شرکت در انتخابات دارند و کارگران پیمانکاری، نه می‌توانند نماینده معرفی کنند و نه حتی حق شرکت در انتخابات دارند. کارگران می‌گویند که این بستره است را می‌بینیم، مریض می‌شویم و اگر اعتراض کنیم اخراج می‌شویم.»

پنجشنبه ۲۷ • ۰۶ • ۱۴۰۴ ۲۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۵

گزارش آرمان ملی از چالش‌های کمبود پاکبان در تهران

این شغل پر خطر ندارند. نکته قابل توجه این است که اگر در ماه‌های قبل تر هنگام صبح در خیابان مثلا چهارپنج نفر پاکبان را مشاهده می‌کردید، امروز تعداد آنها به طرز قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته است.

پاکبان‌ها که در دل شب و پیش از طلوع، جارو به دست، در سطح شهر تردد می‌کنند، در سال‌های اخیر با حوادث بسیاری روبه‌رو شدند. اگر در اوج تاریکی هوا، ساعت‌های پیش از طلوع، سری به خیابان‌های تهران بزنید، متأسفانه مشاهده می‌کنید که برخی از پاکبان‌ها با کمترین امکانات و تجهیزات، به طوری که حتی پوشاک مناسبی هم برار کار در شب ندارند، درحالی مشغول به کار هستند، که هر لحظه امکانش هست که یک خودروی با بی‌احتیاطی از کنارشان عبور کند و آنها را زیر بگیرد. متأسفانه همین چندماه پیش بود که پشت چراغ قرمز خیابان نیاوران، جایی که آن موقع صبح مشخص نیست چرا راننده با سرعت زیاد عبور می‌کرده است، یک پاکبان در اثر تصادف فوت کرده بود و راننده هم فرار کرده بود. متأسفانه این اتفاق بارها در شهر بزرگی چون تهران رخ می‌دهد و همین مساله سبب شده است که تهرانی‌ها تا مجبور نباشند، این شغل را انتخاب نکنند.

۶ هزار اتباع پاکبان

با خروج افغان‌ها از ایران، وضعیت نظافت شهر تهران، با چالشی جدی روبه‌رو شده است. تهرانی‌ها تن به انتخاب این شغل، با توجه به حقوق‌های کم و مزایای حداقلی نمی‌دهند و اتباع هم به دیار خود بازگشته‌اند، حال‌تنها بخش خدمات شهری شهرداری مانده است و شهری کیفی، شهری که حالا سطل‌های زباله اش از همیشه پرتر است.

رضا محمدی، مدیرعامل وقت سازمان مدیریت پسماند، در تابستان سال ۱۴۰۳ اعلام کرده بود که حدود ۶ هزار نفر از پاکبان‌های تهران از میان اتباع هستند. هرچند شهروندان نیز در مقابل نظافت شهری و رعایت بهداشت محیط زیست خود مسئولیتی دارند که متأسفانه برخی‌ان رانادیده می‌گیرند، این میان شاید لزوم آموزش‌های هگانی می‌توانست چهره تهران را تمیزتر از این وضعیتی کند که امروز مشاهده می‌کنیم، اما این میان کمبود نیروی پاکبان، در ماه‌های اخیر بیش از گذشته در نظافت شهری تأثیرگذار بوده است. برای افرادی متقاضی این شغل نیز، شغلی با درآمدی اندک و فقدان امنیت شغلی و همچنین پرمخاطره، آنقدر جذابیت ندارد که آن را انتخاب کنند. این درحالی است که شهرداری می‌تواند حداقل این افراد را با آموزش و تجهیزات کافی، ترغیب به پذیرش و انتخاب کند؛ اتفاقی که در همه جای دنیا می‌افتد، اما در ایران متأسفانه جایگاه افراد در مشاغل، به گونه‌ای است که از آن احترام و وجهه‌ای که باید، برخوردار نیستند.

این مساله تنها مربوط به این شغل نیست و دلیل عمده آن نیز به عدم حمایت دولت و نهاد‌های مربوط از این مشاغل بازمی‌گردد. در نهایت باید منتظر باشیم و ببینیم که شهرمان بالاخره تمیزتر می‌شود، یا کم‌کم موش‌ها جای گربه‌ها را در پیاده‌رو می‌گیرند و شهروندان نیز مانند قدیم‌ها، جلوی خانه‌هایشان را خودشان آب و جارو می‌کنند.

کارگران «خز» پلاستیک» حق اعتراض ندارند

نفس کشیدن در دود سنگین پلاستیک مذاب

یکی از کارگران خزر پلاستیک می‌گوید: «ما اینجا نان را به قیمت جان به دست می‌آوریم…» سفره کارگران خزر پلاستیک کوچک است. آنها حداقل بگیر هستند و دریافتی‌شان با اضافه کار حتی نمی‌تواند حداقلی‌ترین نیازهای اساسی خانواده را تأمین کند.

اخراج کارگران

اعتراض به این وضعیت و بیان مطالبات کارگری در کارخانه خزر پلاستیک ظاهرا عاقبت خوشی ندارد. منابع خبری ما از اخراج برخی از کارگران خبر داده‌اند. یکی از کارگران می‌گوید: «کوچک‌ترین اعتراض منجر به اخراج می‌شود؛ حتی نمایندگان کارگری هم در صورت پافشاری بر حقوق کارگران در امان نمی‌مانند و طی سال‌های گذشته برخی از آن‌ها با وجود سابقه ی کار با اخراج شده‌اند.»

قرارداد‌های موقت، دست کارفرمایان را برای هر گونه رفتن با کارگران باز گذاشته است. کارگران با قرارداد‌های چند ماهه در صورت خواست کارفرما به راحتی کنار گذاشته می‌شوند و حتی اگر در شرف بازنشستگی باشند، باز هم هیچ مرجع قانونی نمی‌تواند از آنها دفاع کند. ترس از اخراج احتمالا بهترین راه برای ساکت داشتن کارگران است. این بی‌قدرتی ساختاری، کارگران را در کارخانه منزوی نگه می‌دارد؛ آنچنان که برای حفظ سفره کوچک خود مجبورند به هر شرایط کاری تن دهند و شکایت نکنند. کارگران حتی نمی‌توانند برای بررسی شرایط سخت و زیان‌آوری کار خود اقدام آنها تهدید شده‌اند که در صورت اقدام برای بازنشستگی، دست و زیان‌آور از کار برای کارخانه‌شد. صدای اعتراض کارگران خاموش است چون هیچ چیز در کارخانه به اندازه سود کارفرما اهمیت ندارد. نیروی کار به عنوان مهم‌ترین عامل تولید یا به هر شرایط تن می‌دهد یا از کارخانه اخراج می‌شود. این وضعیت زمانی سخت‌تر و دردناک‌تر می‌شود که به اسم حمایت از تولید، تمام مسیرهای قانونی، رسمی و غیر رسمی حمایت از کارگران مسدود می‌شود. کارگران سفره ی کوچکی را به بهای جان عزیزشان بر می‌کنند و نصیب‌شان از سود و رونق در یک کارخانه تولیدات داخلی، آنقدر ناچیز است که حتی زندگی حداقلی‌شان هم لنگ مانده است.

پنجشنبه ۲۷ • ۰۶ • ۱۴۰۴ ۲۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۵

گزارش

شورای ششم برای مقابله با تراکم فروشی کاری نکرد

عضودوره چهارم شورای شهر گفت:اگر بودجه شهرداری از محل فروش تراکم باشد، یک جا آباد می‌شود و یک جا با مشکل مواجه می‌شود. «ابوالفضل قناعتی» در گفت‌وگو با ایلنا درباره دودستگی در شورای شهر توضیح داد: شورای ششم، شورای یک‌دستی از جریان اصول‌گرایی بود. در طول فعالیت‌های اولیه‌شان برای انتخاب شهردار تهران، اختلافاتی بین دو گروه به وجود آمد. به نظر من خوب بود که جریان‌های سیاسی، پیش از انتخابات، شهردار مورد نظر خود را معین می‌کردند. قناعتی ادامه داد: شهرداری که در سه ماه انتخاب می‌شود، هم ممکن است رای حداکثری را به دست نیاورد و هم ممکن است از یختگی لازم برخوردار نباشد. این تجربه نشان داد که برای شورای هفتم، از همین حالا، جریان‌هایی که قصد حضور دارند باید شهردارشان را مشخص کنند؛ یا حداقل در مجموعه خودشان شخصی را در نظر داشته باشند، وی افزود: در روزهای اول، وقتی شهردار را انتخاب کردند، تقریباً دو گروه شدند. یک گروه مخالف آقای زاکانی و یک گروه موافق بودند. این تجربه باالاباغت شد که در امر نظارت، برخی از اعضای شورای شهر — به این دلیل که شهردار منتخب مورد تأییدشان نبود — روبه‌های متفاوتی در پیش بگیرند. عضو شورای شهر چهارم تأکید کرد: نظرات برخی واقعا بر اساس قانون اساسی و اختیارات شورا بود، اما برخی دیگر یکسری ایرادات غیرضابطه‌ای برای مدیریت شهری مطرح می‌کردند که پشت‌آن منطق محکمی وجود نداشت و نشان می‌داد صرفا به این دلیل که فرد مورد نظرشان انتخاب نشده، خارج از ضابطه ایراد می‌گیرند. این شروع، با آن دودستگی که پیش آمد، باعث شد نتوانند در روزهای اول، آن موفقیت کاری را داشته باشند. قناعتی گفت: اما با توجه به اینکه امسال، بودجه ۲۲۲ هزار میلیارد تومانی شهر تهران تصویب شد، نشان می‌دهد شورا کاملاً بر برنامه‌ها و لایه‌های مختلف شهرداری واقف است و عملکرد سال ۱۴۰۲ را خوبه رصد کرده است. در سابقه شورا، تأیید چنین بودجه عظیمی بی‌سابقه بوده است. وی تصریح کرد: قطعاً نظارت بر لایحه و طرح‌هایی که در سال ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ به اجرا درآمدند، باعث شده شورا گام بلندی برای تأیید بودجه شهرداری بردارد و این رقم بی‌سابقه را برای سال ۱۴۰۴ لحاظ کند. این نشان‌دهنده نظارت خوب اعضای شورا است. قناعتی با اشاره به وجود وفاقی در شورا گفت: فارغ از آن حرکت‌های اولیه و اختلافات سلیقه‌ای، در طول این چهار سال، در کلیات موضوعات مربوط به شهر تهران، وفاقی وجود داشته و این وفاقی باعث شده اقدامات خوبی در شهر تهران انجام شود. نظارت‌شان نیز نشان دهنده تأیید برنامه‌های آن شهرداری است؛ زیرا اگر مورد خاصی در عملکرد شهرداری وجود داشت، تنها برای سال ۱۴۰۴ محدودیت‌هایی قائل می‌شدند، اما به راحتی بودجه را در موضوعات کلی تصویب کردند و این نشان می‌دهد هم شهرداری توقیفات خوبی داشته و هم شورا نظارت لازم را اعمال کرده است. بااین حال این‌ها یک بعد عملکرد شورای ششم و شهرداری بود. وی با اشاره به ملاحظات کلان کشور تأکید کرد: ما در کشوری زندگی می‌کنیم که به دلیل سیاست‌ها و استراتژی خاص خود، همواره باید این احتمال را بدسیم که در برخی موضوعات، به دلایل مختلف، با مشکل مواجه شویم. وقتی قولی مانند وارد کردن ۲۰۰ دستگاه اتوبوس، افزودن واکن‌های مترو یا تکمیل پروژه‌های عمرانی در رسانه‌ها داده می‌شود ولی محقق نمی‌شود، نشان دهنده این است که در برآوردهای خود، عوامل بیرونی مؤثر بر تصمیمات را به خوبی لحاظ نکرده‌ایم. وی افزود: در نتیجه، تقریباً تنها منبع درآمدی تهران، عوارضی بود که از فعالیت‌های عمرانی به دست می‌آمد. این عوارض نیز به دلایل مختلفی کاهش پیدا کرده است. از یک سو، به دلیل شرایط کلی کشور (از جمله مسائل مربوط به جنگ و تحریم‌ها)، مردم سرمایه‌های خود را کمتر به سمت بخش غیرمتنقل سوق داده‌اند و حجم ساخت و ساز در تهران که منبع اصلی درآمد شهرداری بود- به شدت کاهش یافته است. قناعتی ادامه داد: در چنین شرایطی، شهرداری برای تأمین بودجه مورد نیاز شهر، به روش‌های مختلف از جمله فروش تراکم، متوسل شده است تا بتواند کمبودها را جبران کند. یک آفرین برای شهرداری دارم که چنین بودجه‌ای را به‌دست آورده است. اما باید تأملی به این موضوع داشته باشیم: خوب است که چنین پولی دست شهرداری بیاید و در موضوعات شهری هزینه کند. اما نباید به هر قیمتی هم بیاید. شورای ششم باید در این موضوع بسیار حساس باشد.

روی خط آرمان ملی

دفتر پیشخوان

چرا هیچ نظارتی بر کار دفاتر پیشخوان دولت نمی‌شود؟ هرج و مرج و شلوغی به جای خودش، اصلا کسی برای کارهایی که در دفاتر پیشخوان قرار است انجام شود و پول دریافت می‌کنند هیچ گونه جواب دقیقی به ما نمی‌دهند برای تعویض شناسنامه خود به دفتر پیشخوان رفته و دست از پا درازتر به خانه برگشتم از مسئولان تقاضا داریم که به این موضوع رسیدگی کنند.

همتی از تهران

زنجیره بحران‌ها

در روزهایی که گرمای تابستان زندگی را برای مردم دشوار کرده، قطعی‌های مکرر برق و آب در برخی مناطق تهران، شرایط را به مرز بحران رسانده است. تأسف با تر این‌که به دلیل وابستگی منازل به مخازن و میمپ‌های آب، قطع برق مستقیماً منجر به قطع آب نیز می‌شود. از سوی دیگر، تلفن‌های ثابت و حتی آنتن دهی تلفن‌های همراه نیز در زمان قطعی برق مختل می‌شود؛ موضوعی که نشان دهنده ضعف جدی در زیرساخت‌های ارتباطی و شهری است. در حالی‌که مردم باید هزینه‌های سنگین قبض‌های آب، برق و تلفن را بر نرخ‌های جدید پرداخت کنند، چوال اینجاست: چرا در قبال این هزینه‌ها، خدمات حداقلی و پایدار دریافت نمی‌کنند؟ چرا هیچ نهاد یا مسئولی پاسخ‌گوی این زنجیره بحران‌ها نیست؟ در همه بیانیه‌ها از مردم خواسته می‌شود صرفه‌جویی کنند، اما مشخص نیست مسئولان چه اقداماتی برای جلوگیری از این اختلالات انجام داده‌اند یا قرار است انجام دهند. بحران امروز، فقط حاصل افزایش مصرف نیست، بلکه نتیجه سال‌ها بی‌توجهی، نبود سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، و فقدان مدیریت کارآمد است. مردم بیش از وعده، نیاز به عمل دارند؛ و بیش از تذکر، مستحق خدمات پایدار و قابل اعتماد هستند.

علی اکبر قربانی